

hallgatói beszámoló **Valladolid**
Spanyolország

Ma sem hiszem, hogy ott voltam. Öt hónap - nem kevés. Sokat tanultam, nagyon sokat. Elmesélni, nem igazán lehet. Bízom benne, sikerül hangulatot adni egy-két képből, gondolatból - mindabból, amit átélhettem ott.

Budapest - Madrid. A légitársaság járatai minden másnap ugyanabban az időben landolnak spanyol földön. Későre járt. Egy 2007-ben nyitott diákszállóban vendégeskedtem egy éjszakát (albergue Juvenil Municipal), amely Madrid legkeresettebb modern nemzetközi diákszállóinak egyike. Klassz indítás (építészhallgatóként), nem csalódtam.

www.ajmadrid.es

Másnap délután érkeztem meg Valladolidba (Madridtól északnyugatra kb. 200 km). A 320 000 lélekszámú város, ma Castilla y Leon tartomány székhelye, a XVII. században Spanyolország fővárosa volt.

Az ország egyik legrégebbi egyetemét a XIII. században alapították. Az Universidad de Valladolid ma négy körzetet foglal magába: Valladolid, Palencia, Soria és Segovia.

Az Erasmus program keretein belül szervezett Semana de Bienvenida (Welcome Week) ideje alatt egy kollégiumban kaptunk szállást. A hét programjához a városnézés, kirándulás, sportolási és egyéb hallgatói szórakozási lehetőségeken túl szervezett lakáskeresési program tartozott. Idősebb hallgatók (minden szakról külön-külön) segítették az erasmus diákokat szállást találni a elkövetkező öt - tíz hónapra.

„találtunk egy szép lakást a belvárosban, egészen a központban. hosszú, „L” alakú folyosóra fűződnek a terek: négy szoba, nappali, konyha, két fürdőszoba, két erkély. ötödik emelet, derecha (jobb). négyen lakunk, négy lány. (lengyel, belga, osztrák, magyar) a felkészítő héten ismerkedtünk meg. hirtelen döntés volt, de nem bánta meg egyikünk sem. szeretek itt lenni, együtt velük. igazán jó emberek.”

Semestre

Megoszlott a hallgatók véleménye az eltöltött szemeszterek számát illetően az idegen városban, több hallgató folytathatja tanulmányait a második szemeszterben is Valladolidban. Nemcsak tanulmányok (az építészkaron oktatott tantárgyak több mint fele két féléves tantárgy) vagy az újonnan kötött barátságok végett, a nyelvtanulás szempontjából sem utolsó dolog átgondolni a megpályázott hónapok számát.

Az első két hónap (szubjektív időtartam) a ráhangolódás időszaka. Hosszú idő, mire a hallgató képes hozzászokni az új környezethez, megismerni az új arcokat, belerázódni az idegen nyelv használatába, átlátni az oktatás rendszerét, mérlegelni az elvárt követelményeket. A sok benyomás, újdonság generálta ingerek mellett nem szabad szem elől téveszteni a kitűzött célokat, az elvárt szint teljesítését.

Idiomas

Már az első napokban feltűnt, hogy a városban egyetlen nyelvet beszélnek, a spanyolt / castellano-t (Spanyolország területén 6 fő eltérő nyelvjárás alakult ki). Spanyolországról lévén szó, nem hangzott furán, de őszintén meglepett, hogy az erasmus hallgatók többsége sem beszélt angolul. A portugáliából, olasz- és franciaországból érkezett hallgatók (ez erasmusosok zöme) kicsit sem beszéltek angolul. Bízom benne, hogy az egyetemen más lesz a helyzet, hiszen kiutazásom előtt annak honlapjáról tájékozódva és koordinátoraimtól egyaránt azt a megerősítést kaptam, hogy indulnak angol nyelvű kurzusok, kifejezetten erasmus hallgatóknak.

Az egyetemen is csak elvétve találtam embert, aki el tudott igazítani angolul. Még az erasmus szakkoordinátor (ő idén lett kinevezve) sem beszélt angolul, kizárólag annak jobb keze, a titkárnő.

Csak rám várt a feladat, hogy elsajátítsam a spanyol nyelvet. Be kellett látnom, nélküle ott lehetetlen lesz az élet (kiderült, egyetlen tantárgy sem indult angol nyelven ezen a karon).

„fura itt minden. más emberek, más világgal. ha otthon kicsinek éreztem magam, nahát akkor itt igazán apróra zsugorodtam. hiányzik a kommunikáció, igen, kicsit hiányzik. máshogy beszélünk itt, nagyon másképp. ó, nyelvek - idegenek. nem mindig tudom úgy mondani, ahogy szeretném. kifejezések, melyek igazán fontosak lennének - nekem. mondom én, ha kell, mégis: attól lesz valaki olyan - amilyen, hogyan beszél.”

Asignaturas

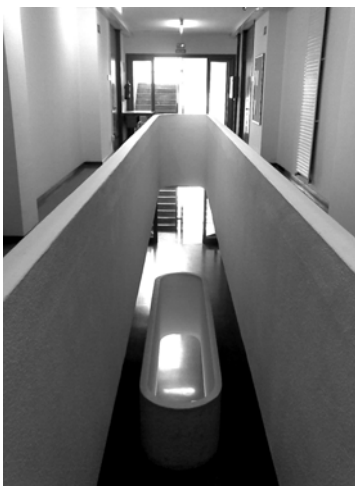
Nem hirdettek tantárgyakat kizárólag erasmus hallgatóknak. A külföldről érkező diákok ugyanúgy kapcsolódtak be a munkába, ahogy a spanyol egyetem diákjai. Nem tűnt könnyűnek (az építészek kisebb csoportokban dolgoznak hatékonyan), ám a nagy hallgatói létszám miatt Valladolid-i egyetem építészkarán sok minden átdefiniálódik.

A választott tárgyak igazán érdekelték, biztos voltam abban is, hogy a spanyol szemlélet egy új, talán általam még ismeretlen irányt mutat. A tantárgyfelvételnél nem volt utolsó szempont a nyelvi hátrányom figyelembe vétele sem. Négy napot a héten nyelviskolában töltöttem esténként (Escuela de Idiomas), próbálva felzárkózni hallgatótársaim és saját elvárásaimhoz. Az új nyelvre hangolódás nem volt egyszerű, de a környezet sokat segített. Rengeteget tanultam.

Az egyetemen hallgatott tantárgyak során folyamatos számonkérés volt, gyakorlatok, konzultációk, munkaközi és végleges tervleadások. Sok munkával, de jó eredménnyel zártam a spanyol félévet.

Építész hallgatókról, oktatókról, tantárgyakról lévén szó tudtuk, hogy van egy közös nyelv (a rajz), aminek segítségével könnyen áthidalhatók a nyelvi kezdeti nehézségek. Persze rajtam is múlt, lelkesen látogattam az órákat kezdettől fogva, még ha egyedüli hallgatóként jelentem is meg. A spanyol mentalitás mindenhol felütötte fejét, így az egyetemen is („*mañana, mañana*”). Nagyon lazán alakultak az első tanítási napok, kötetlen menetrenddel sokat csúszott minden tantárgy. Ugyanolyan könnyen kezelték a dolgokat az iskolapadban is, akár az utcán, a mindennapokban.

„a diákok csak bejönnek, majd kimennek, mikor kedvük tartja. nem probléma a késés, a késői kezdés, az óra mindig az adott időpontban fejeződik be. ha húsz percet késel, te vagy az első.”

los Españoles

Ahogy élnek, érznek, beszélnek, ahogy kávéznak, szórakoznak, sétálnak vagy vásárolnak mind-mind elmondhatatlan lazasággal teszik. Mintha fél lábuk mindig a föld felett lépne vagy egyik szemük folyton lehunyva - árad belőlük nyugalom, csak csodálni tudjuk, magyar szemmel. Természetesek, mint minden, amit tesznek és épp úgy is teszik. Nem viselnek álarcokat, nyíltak és barátságosak. Sok időt töltenek együtt, társaságban. Reggelik, délutáni együttlétek kávéházakban, esti fieszták. A mindennapos délutáni szieszta feloldja a délelőtti feszültségét.

Ciudad

A város gyönyörű, semmihez sem fogható. Áthatja történelme. Lakói büszkén járnak a hatalmas kövek között. A belváros utcáira egyenest fektetve nehéz lenne párhuzamos vonalatkat rajzolni. Minden emlékét megőrizve újul, nem próbál más nagyvárosokhoz hasonlónak válni, nem is kell neki, annyi kincse van.

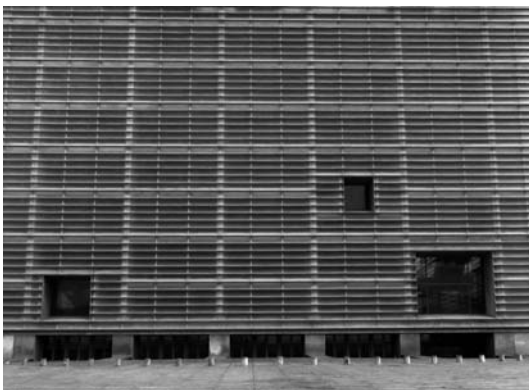
„megdöbbsent a város csendje, rendje. ismerős képek. az érzés sokszor tűnik elő: itt már jártam. nem láttam még ehhez foghatót. hihetetlen hangulata van. lélegzik - de nem akárhogy. minden sarkon egy templom és útjuk éppígy, mögöttük. mikor arra gondolok - időskoros - elszégyellem magam.”

Viaje

Alkalmam nyílt utazni is az öt hónap alatt. Madridban többször is megfordultam, azonban a híres baszk szobrász (Chillida) észak felé húzta szívem, az óceánpart irányába. Öt napot töltöttem baszk földön (castellano-t basco nyelv váltotta fel). A szabadság városa. Egy kis Barcelona, mégis valamitől más. Léptékében mindenképp. Folyamatos jelenlét járja át a partot. Az építészet lendületes, az utca emberének tisztelete ugyanúgy megmaradt emlékeik iránt, de itt a új több helyet kapott Valladoliddal ellentétben. Fejlődésre képes városka, régi és új egymás mellett él.

„hihetetlen az egész, akár egy mese. itt vagyok. egyedül jöttem idegenből, idegenbe. hosszan kanyargott az út, mégis - hat óra akár egy pillanat. tele busz, idős bácsi jobbomon. estamos aquí! fut-fut egészen a partig. és valóban: létezik mindaz, amiről azt hisszük, csak képzeljük.”

Köszönettel tartozom mindazoknak, akiknek a segítségével megismerhettem egy másik világot, rövidebb hosszabb időre részévé válhattam a spanyolok mindennapjainak.

Valladolid, Spanyolország

2009-2010

Bóta Katalin

építészmérnök szakos hallgató